דרײַ לידער פֿון נײַ אויפֿגעדעקטן מלאָטעק-געזאַנג-בוך
פֿאַרגעשטעלט פֿון שלום בערגער
אויף דער יוגנטרוף-ייִדיש-וואָך 2003

שמעלז

שמעלד
מײַן שטעטעלע שמעלד
מײַן היימעלע ווײַל מע האָט מיר די מיסט ניט אַוועקגעבראַכט
זײַט איר אַ מאָל געווען אין שמעלד
מײַן שטעטעלע שמעלד
מײַן היימעלע דאָרט קען מען שנאַפּן פּיקאַנטע ריחות אַ סך.

די זעלבע באַלאַלײַקע-ליד

שטייט אַ בחור און ער טראַכט
טראַכט און טראַכט אַ גאַנצע נאַכט
וואָס זאָל איך זינגען דאָס נאַריש לידל?
מיר איז שוין נמאס דאָס נאַריש לידל

שטום באַלאַ, שטום באַלאַ, שטום באַלאַלײַקע,
שטום באַלאַ, שטום באַלאַ, שטום באַלאַלײַקע.
שטום באַלאַלײַקע, צו פֿיל באַלאַלײַקע,
שטום באַלאַלײַקע, רויִק זאָל זײַן.

אויפֿן וועג שטייט מרס. מאַנגער

אויפֿן וועג שטייט עס ווער
ס׳אַ באַקאַנטע דאַמע
אַ קענטלעך פּנים, דאַכט זיך מיר
זע! ס׳איז גאָר די מאַמע.

איציק קרוין, דו שיכּורסט פֿיל.
פֿון דיר וואָס וועט ווערן?
כּסדר זינגסט פֿון ביימער נאָר,
פֿייגעלעך און שטערן!

בעסער ווער אַ דאָקטערל,
צי, כ׳ווייס, אַ לויער,
דערמיט שאַף דער מאַמע פֿרייד,
ניט חרפּה און טרויער.